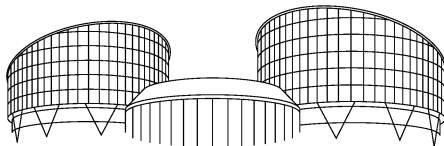

Tradus și revizuit de IER (<http://ier.gov.ro/>)

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A TREIA

CAUZA ALECU ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

(Cererea nr. 56838/08 și alte 80 de cereri)

HOTĂRÂRE

Această versiune a fost rectificată în conformitate cu art. 81 din Regulamentul Curții la 29 iunie 2015

Această hotărâre a fost revizuită în conformitate cu art. 80 din Regulamentul Curții printr-o hotărâre pronunțată la 15 noiembrie 2016.

STRASBOURG

27 ianuarie 2015

DEFINITIVĂ

01.06.2015

Hotărârea a rămas definitivă în temeiul art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În cauza Alecu și alții împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din:

Josep Casadevall, *președinte*,

Luis López Guerra,

Dragoljub Popović,

Kristina Pardalos,

Johannes Silvis,

Valeriu Grițco,

Iulia Antoanella Motoc, *judcători*,

și Marialena Tsirli, *grefier adjunct de secție*,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 6 ianuarie 2015,

pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Reclamanții sunt resortisanți români. Detaliile privind identitatea lor, reprezentanții acestora, precum și datele la care cererile au fost introduse pot fi găsite în tabelul anexat.

2. Guvernul român („Guvernul”) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna Catrinel Brumar, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La 13 aprilie 2012, Curtea a comunicat Guvernului capetele de cerere privind lipsa de eficiență a anchetei penale, durata procedurii și lipsa unei căi de atac efective.

4. Părțile au depus observații scrise.

ÎN FAPT**I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI**

5. Faptele cauzei, astfel cum au fost expuse de către părți, se încadrează în același context istoric și se referă la aceeași procedură internă ca și hotărârea în cauza *Asociația „21 Decembrie 1989” și alții împotriva României* (nr. 33810/07 și 18817/08, pct. 12-41, 24 mai 2011).

6. Reclamanții sunt victime (ale) sau succesori în drepturi ai victimelor represiunii armate a manifestațiilor împotriva regimului dictatorial comunist, care au început la 21 decembrie 1989 în București și în alte orașe din țară.

7. În cursul anului 1990, după căderea regimului, parchetul militar a deschis din oficiu o anchetă cu privire la represiunea armată a manifestațiilor din orașele București, Timișoara, Oradea, Constanța, Craiova, Bacău, Târgu-Mureș și Cluj. Din documentele aflate la dosar reiese că toți reclamanții din prezentele cauze au informat organele de urmărire penală cu privire la acuzațiile lor în calitate de victime sau succesori în drepturi ai victimelor.

8. Ancheta s-a încheiat, în ceea ce privește represiunea de la Timișoara, cu trimiterea în judecată și condamnarea unor înalți responsabili ai regimului comunist (*Șandru și alții împotriva României*, nr. 22465/03, pct. 6-47, 8 decembrie 2009).

9. În ceea ce privește represiunea din alte orașe, ancheta este încă în curs de desfășurare în fața organelor de urmărire penală. Principalele etape ale anchetei sunt rezumate în cauza *Asociația „21 Decembrie 1989” și alții*, citată anterior (pct. 12-41). După cum reiese din documentele prezentate de Guvern, ancheta a avut ulterior următoarea evoluție.

10. Printr-o ordonanță din 18 octombrie 2010, Parchetul Militar de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) a dispus neînceperea urmăririi penale în procedura privind militarii puși sub acuzare, ca urmare a intervenției prescripției și ca fiind neîntemeiată. Ancheta privind gărzile patriotice, polițiștii și membrii personalului penitenciar puși sub acuzare a fost disjunsă, iar parchetul militar și-a declinat competența în favoarea Parchetului de pe lângă ICCJ.

11. La 15 aprilie 2011, prim-procurorul Parchetului Militar de pe lângă ICCJ a anulat ordonanța din 18 octombrie 2010, pe motiv că ancheta nu a permis identificarea tuturor victimelor și autorilor faptelor imputate.

12. Printr-o ordonanță din 18 aprilie 2011, parchetul militar și-a declinat competența în favoarea Parchetului de pe lângă ICCJ, pe motiv că ancheta trebuia să aibă ca obiect posibila legătură dintre civili și militari în ceea ce privește săvârșirea faptelor.

13. La 9 martie 2012, în urma deschiderii către public, în 2010, a unor informații clasate ca fiind secrete până atunci, anchetei i s-a atribuit un nou număr de dosar, cu scopul de a permite reevaluarea faptelor în lumina noilor informații disponibile.

14. Ancheta ar fi încă pendinte în fața organelor de cercetare penală.

II. DREPTUL ȘI PRACTICA INTERNE RELEVANTE

15. Potrivit art. 17 C. proc. pen., acțiunea civilă se exercită din oficiu când persoana care a suferit un prejudiciu ca urmare a săvârșirii unei fapte contrare legii penale este un minor.

16. Art. 76 C, proc, pen. prevede:

„Organul de urmărire penală sau instanța de judecată are obligația să cheme, spre a fi ascultate, persoana care a suferit o vătămare prin infracțiune [...]

Înainte de ascultare, persoanei vătămate i se pune în vedere că poate participa în proces ca parte vătămată, iar dacă a suferit o pagubă materială sau o daună morală, că se poate constitui parte civilă¹. De asemenea, aceasta este informată că are dreptul de a se declara parte în procedură fie ca parte vătămată fie prin constituirea ca parte civilă în tot cursul urmăririi penale, iar în fața primei instanțe de judecată, până la citirea actului de sesizare. ”

17. Alte dispoziții de drept și de practică internă relevante sunt prezentate sintetic în cauzele Șandru și alții și Asociația « 21 Decembrie 1989 » și alții, ambele citate anterior.

ÎN DREPT

I. CONEXAREA CERERILOR

18. Ținând cont de asemănarea cererilor în ceea ce privește faptele și problemele de fond pe care le ridică, Curtea consideră oportun să le conexeze și decide să le examineze împreună, într-o singură hotărâre, în temeiul art. 42 din Regulamentul Curții.

II. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ART. 2 ȘI 3 DIN CONVENȚIE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE EFICACITATEA ANCHETEI

19. Reclamanții se plâng că autoritățile competente nu au efectuat o anchetă eficientă cu privire la decesul rudelor lor sau la relele tratamente la care au fost supuși ei înșiși sau rudele

¹**** Termen adăugat de Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial din 1 iulie 2003.

lor în timpul represiunii manifestațiilor anticomuniste din decembrie 1989, care au avut loc în București și alte orașe.

În această privință, invocă în mod explicit sau în esență art. 2 și 3 din Convenție, care au următorul cuprins:

Art. 2

„1. Dreptul la viață al oricărei persoane este protejat prin lege. Moartea nu poate fi cauzată cuiva în mod intenționat, decât în executarea unei sentințe capitale pronunțate de un tribunal în cazul în care infracțiunea este sancționată cu această pedeapsă prin lege.

2. Moartea nu este considerată ca fiind cauzată prin încălcarea acestui articol în cazurile în care aceasta ar rezulta dintr-o recurgere absolut necesară la forță:

- a) pentru a asigura apărarea oricărei persoane împotriva violenței ilegale;
- b) pentru a efectua o arestare legală sau pentru a împiedica evadarea unei persoane legal deținute;
- c) pentru a reprima, conform legii, tulburări violente sau o insurecție. ”

Art. 3

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante. ”

A. Cu privire la admisibilitate

1. Cu privire la excepția de necompetență *ratione temporis*

20. Guvernul contestă competența *ratione temporis* a Curții de a examina cererile. Acesta susține că evenimentele, precum deschiderea anchetei, sunt anterioare datei ratificării Convenției de către România – la 20 iunie 1994 – și susține, în plus, că, înainte de această dată, au fost pronunțate mai multe rezoluții de neîncepere a urmăririi penale. Prin urmare, bazându-se pe hotărârea *Multiplex împotriva Croației* (nr. 58112/00, 10 iulie 2003), acesta susține că, în speță, Curtea nu este competentă să examineze acuzațiile privind încălcarea art. 2 și 3 din Convenție.

21. Reclamanții contestă aceste argumente și fac referire la hotărârile citate anterior, *Asociația „21 Decembrie 1989” și alții și Șandru și alții*, în care Curtea a declarat că este competentă *ratione temporis* să examineze capetele de cerere identice sau similare ce privesc ineficiența anchetelor penale referitoare la aceleași fapte ca și cele din prezentele cereri. De asemenea, aceștia subliniază că, având în vedere gravitatea actelor care constituie obiectul anchetei penale, aceasta din urmă s-a efectuat din oficiu și că este încă pendinte. În continuare, aceștia subliniază că Guvernul nu poate să invoce în favoarea sa deficiențele anchetei inițiate din oficiu pentru a justifica rezoluțiile de neîncepere a urmăririi penale sau deciziile de a abandona *de facto* plângerile formulate individual. Aceștia susțin că au participat la diferite acte de urmărire penală din cadrul anchetei oficiale și că au făcut demersuri pe lângă diverse autorități.

22. Curtea reamintește că a respins deja aceeași excepție ridicată de Guvern în cauza *Asociația 21 Decembrie 1989” și alții* (pct. 116-118), în care au fost formulate capete de cerere similare celor din prezenta cauză.

Curtea constată că niciun element din prezenta cauză nu îi permite să se abată de la constatările din hotărârea citată anterior.

Rezultă că excepția Guvernului nu poate fi reținută.

23. Prin urmare, Curtea consideră că este competentă *ratione temporis* pentru a examina acuzația de încălcare a art. 2 și art. 3 sub aspect procedural.

2. Cu privire la excepția de neepuizare a căilor de atac interne

24. De asemenea, Guvernul invocă neepuizarea căilor de atac interne în ceea ce privește mai multe din cererile prezente. Acesta susține că unii reclamanți nu s-au constituit niciodată părți civile în cadrul procedurii interne sau că au făcut acest lucru tardiv, în timp ce alții s-au înfățișat în fața organelor de urmărire penală doar în calitate de martori.

25. Reclamanții contestă această teză. Aceștia subliniază că au făcut cu toții demersuri pe lângă autorități și că au participat la ancheta penală deschisă din oficiu în calitate de victime ale represiunii manifestațiilor anticomuniste din decembrie 1989 sau în calitate de succesori în drepturi. Aceștia denunță pasivitatea autorităților în desfășurarea anchetei, în special în ceea ce privește obținerea de probe referitoare la faptele în cauză.

26. Curtea reamintește că regula privind epuizarea căilor de atac interne, enunțată la art. 35 § 1 din Convenție, impune reclamanților obligația de a utiliza în primul rând căile de atac disponibile și suficiente în mod normal în sistemul juridic intern, pentru a-i permite să obțină repararea încălcărilor pretinse. Aceste căi de atac trebuie să existe cu un grad suficient de certitudine, atât în teorie, cât și în practică, fără de care le lipsesc efectivitatea și accesibilitatea dorite. Art. 35 § 1 impune, de asemenea, invocarea în fața organului intern adecvat, cel puțin pe fond și în formele prevăzute de dreptul intern, a capetelor de cerere care se doresc a fi formulate ulterior în fața Curții, dar nu impune utilizarea unor căi de atac ce nu sunt nici adecvate, nici efective (*Aksoy împotriva Turciei*, 18 decembrie 1996, pct. 51-52, *Culegere de hotărâri și decizii* 1996-VI, și *Akdivar și alții împotriva Turciei*, 16 septembrie 1996, pct. 65-67, *Culegere* 1996-IV).

În ceea ce privește obligația ce decurge din art. 2, de a efectua o anchetă eficientă cu privire la orice deces cauzat – în special – de agenții statului [a se vedea, de exemplu, *İlhan împotriva Turciei* (MC), nr. 22277/93, pct. 91-92, CEDO 2000-VII, și *Șandru și alții*, citată anterior, pct. 60], aceasta presupune, în primul rând, ca autoritățile să acționeze din oficiu, de îndată ce chestiunea este adusă în atenția acestora; nu trebuie să lase această inițiativă rudelor defunctului. De asemenea, autorităților le revine obligația de a implica rudele defunctului în procedură, în măsura în care este necesar pentru a le proteja interesele legitime (a se vedea, de exemplu, *McKerr împotriva Regatului Unit*, nr. 28883/95, pct. 111, CEDO 2001-III, și *Asociația „21 Decembrie 1989” și alții*, citată anterior, pct. 135).

27. În speță, în măsura în care reclamanților li se impută faptul că nu s-au constituit părți civile, Curtea subliniază că Guvernul nu a precizat în ce fel un astfel de demers ar fi putut conduce la soluționarea plângerilor reclamanților, conferind un caracter efectiv anchetei penale, compensând pretinsele deficiențe ale acesteia sau, cel puțin, accelerând-o.

De asemenea, aceasta reamintește că, într-o cauză similară referitoare la aceleași evenimente violente care au avut loc în decembrie 1989, a hotărât că, având în vedere natura capetelor de cerere formulate și deschiderea unei anchete penale, nu era necesar ca reclamanții să se constituie, în plus, părți civile (a se vedea, *Șandru și alții*, citată anterior, pct. 64).

În ceea ce privește pretinsa absență a unei plângeri penale formulate de fiecare reclamant, distinctă de ancheta penală inițiată din oficiu, Curtea consideră că, în acest stadiu, această parte a excepției preliminare a Guvernului ridică probleme strâns legate de cele ridicate de capetele de cerere formulate de reclamanți în temeiul aspectului procedural al art. 2 și 3 din Convenție.

28. Rezultă că partea din excepția Guvernului referitoare la constituirea ca parte civilă nu poate fi reținută. În ceea ce privește partea referitoare la necesitatea formulării unei plângeri penale separate, Curtea decide unirea acesteia cu fondul.

3. Cu privire la lipsa calității de victimă

29. În cele din urmă, Guvernul argumentează că unii reclamanți nu au calitatea de victimă, pe motiv că nu ar fi fost niciodată părți la procedura internă. În această privință, susține că

organele de urmărire penală nu aveau obligația de a acționa din oficiu și de a desfășura o anchetă, în lipsa unei plângeri penale din partea victimelor.

Aceasta concluzionează că prezentul demers, în măsura în care a fost întreprins de reclamantul care nu au formulat o plângere penală, are caracterul unei *actio popularis*.

30. Reclamantul afirmă că au calitatea de „victime” în ceea ce privește absența unei anchete eficiente cu privire la atingerile denunțate, aduse vieții rudelor acestora sau propriei integrități fizice sau psihice, în cursul evenimentelor din decembrie 1989. Aceștia reamintesc că a fost inițiată o anchetă din oficiu și susțin că, în cursul acestei anchete, au adus plângerile lor la cunoștința autorităților. În cele din urmă, aceștia își reiterează acuzațiile cu privire la comportamentul autorităților (supra, pct. 25).

31. Curtea constată că reclamantul invocă o încălcare a aspectului procedural al art. 2 sau art. 3 din Convenție în ceea ce privește ancheta inițiată din oficiu cu privire la violențele suferite, printre altele, de rudele lor sau de ei înșiși, anchetă la care au participat aducând plângerile acestora la cunoștința autorităților. În aceste circumstanțe, Curtea consideră că o posibilă absență a unei plângeri penale separate nu este de natură să afecteze calitatea de victime a reclamantilor.

Prin urmare, este necesar să respingă excepția preliminară invocată de Guvern.

32. În cele din urmă, Curtea constată că aceste capete de cerere nu sunt în mod vădit nefondate în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție. În plus, Curtea subliniază că acestea nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarate admisibile.

B. Cu privire la fond

33. Reclamantul se plâng de absența unei anchete efective cu privire la violențele suferite de aceștia sau de rudele lor în timpul represiunii armate a manifestațiilor anticomuniste din decembrie 1989. În special, aceștia denunță durata excesivă a anchetei, perioadele lungi de inactivitate, precum și lacunele și lipsa de imparțialitate ale anchetei. Potrivit acestora, unii inculpați cu funcții publice înalte ar fi împiedicat progresul cercetărilor. Aceștia susțin că, în prezent, la peste douăzeci de ani de la începerea anchetei, cauza este încă pendinte în fața organelor de urmărire penală din cadrul parchetului.

34. Guvernul contestă această teză și își întemeiază argumentele pe complexitatea cauzei, care privește un eveniment politic sensibil pentru România. În primul rând, acesta consideră că, în contextul foarte special al cauzei, folosirea forței armate părea legitimă. Apoi, solicită Curții să ia în considerare faptul că, la momentul respectiv, România nu ratificase Convenția și se afla sub influența unei dictaturi timp de peste patruzeci de ani. Potrivit Guvernului, durata anchetei se datora dificultății de a stabili faptele, având în vedere, printre altele, numărul mare de persoane implicate și miza sa politică și socială. În plus, acesta consideră că reclamantul nu au avut o atitudine diligentă în desfășurarea anchetei.

În cele din urmă, Guvernul subliniază că o plângere individuală a fost admisă încă din luna februarie 1991 și concluzionează că obligația de a realiza o anchetă efectivă a fost respectată în speță.

35. Curtea reamintește că o anchetă trebuie să fie de natură să permită, în primul rând, stabilirea circumstanțelor în care au avut loc faptele și, în al doilea rând, identificarea și pedepsirea celor responsabili. Nu este vorba despre o obligație de rezultat, ci despre una de mijloace. O cerință privind celeritatea și diligența rezonabilă este implicată în acest context [*Makaratzis împotriva Greciei* (MC), nr. 50385/99, pct. 74, CEDO 2004-XI; *Kelly și alții împotriva Regatului Unit*, nr. 30054/96, pct. 96-97, 4 mai 2001, și *Anguelova împotriva Bulgariei*, nr. 38361/97, pct. 139, CEDO 2002-IV]. Deși este posibil să apară obstacole sau

dificultăți care împiedică evoluția unei anchete într-o situație deosebită, rămâne totuși valabil faptul că o reacție promptă a autorităților este esențială pentru păstrarea încrederii publicului și adeziunea acestuia la statul de drept. Obligația statului în ceea ce privește art. 2 din Convenție nu poate fi considerată îndeplinită decât dacă mecanismele de protecție prevăzute în dreptul intern funcționează efectiv, ceea ce presupune o examinare promptă a cauzei și fără întârzieri inutile. Orice deficiență a anchetei, care îi slăbește capacitatea de stabilire a circumstanțelor speței sau de identificare a responsabililor, riscă să conducă la concluzia că nu prezintă nivelul de eficiență necesar [*Šilih împotriva Sloveniei* (MC), nr. 71463/01, pct. 195, 9 aprilie 2009, *Varnava și alții împotriva Turciei* (MC), nr. 16064/90, 16065/90, 16066/90, 16068/90, 16069/90, 16070/90, 16071/90, 16072/90 și 16073/90, pct. 191, CEDO 2009, *Șandru și alții*, citată anterior, pct. 72, și *Asociația „21 Decembrie 1989” și alții*, citată anterior, pct. 134].

36. Curtea a enunțat principii similare referitoare la obligațiile procedurale ale statului în cazul acuzațiilor de tratamente contrare art. 3 din Convenție (a se vedea, printre altele, *Assenov și alții împotriva Bulgariei*, 28 octombrie 1998, pct. 102, *Culegere* 1998-VIII, *Mahmut Kaya împotriva Turciei*, nr. 22535/93, pct. 124, CEDO 2000-III, *Slimani împotriva Franței*, nr. 57671/00, pct. 30-31, CEDO 2004-IX, *Cobzaru împotriva României*, nr. 48254/99, pct. 65, 26 iulie 2007, și *Nadrossov împotriva Rusiei*, nr. 9297/02, pct. 38, 31 iulie 2008).

37. În speță, Curtea constată că, în urma represiunii armate a manifestațiilor anticomuniste din mai multe orașe din România, în decembrie 1989, a fost inițiată din oficiu o anchetă penală pentru a stabili, printre altele, circumstanțele în care numeroase persoane și-au pierdut viața sau au fost rănite.

Inițiată în 1990, această procedură, în care reclamanții au calitatea fie de victime, fie de succesori în drepturi și în cadrul căreia au fost audiați în respectiva calitate de către organele de urmărire penală, este încă pendinte în fața acestora din urmă, la douăzeci și patru de ani de la inițierea cercetărilor.

38. Curtea este de acord cu Guvernul și recunoaște că prezenta cauză prezintă o complexitate incontestabilă. Cu toate acestea, acest lucru, precum și miza politică și socială invocată de acesta din urmă, nu pot justifica o perioadă atât de lungă. Dimpotrivă, importanța acestei mize pentru societatea românească ar fi trebuit să determine autoritățile interne să soluționeze dosarul cu promptitudine, întrucât simpla trecere a timpului este de natură nu numai să prejudicieze o anchetă, dar și să compromită definitiv șansele sale de reușită.

39. În hotărârea în cauza „*Asociația 21 Decembrie 1989” și alții* (citată anterior, pct. 133-145 și pct. 152-154), Curtea a examinat deja desfășurarea de către autoritățile naționale a anchetei inițiate din oficiu, care face obiectul prezentei cauze: aceasta a constatat că au fost încălcate art. 2 și 3 din Convenție sub aspect procedural, pe motiv că autoritățile naționale nu au acționat cu diligența necesară.

Ulterior, aceasta a avut ocazia să reitereze aceste constatări într-o altă cauză care privea aceleași fapte și aceeași anchetă, subliniind, în plus, că autoritățile nu și-au îndeplinit obligația – impusă atât de art. 2 din Convenție, cât și de dreptul intern – de a implica în procedură victimele sau succesorii în drept, cu scopul de a proteja interesele lor legitime (*Acatrinei și alții împotriva României*, nr. 10425/09 și alte 71 de cereri, pct. 33-35, 26 martie 2013).

40. În speță, Curtea constată că niciun element nu îi permite să se abată de la constatările din hotărârile citate anterior.

41. Având în vedere cele de mai sus, presupunând că se stabilește faptul că nu a fost depusă o plângere penală separată de către fiecare reclamant (supra, pct. 25), Curtea nu este convinsă că depunerea unei astfel de plângeri ar fi modificat semnificativ desfășurarea anchetei inițiate din oficiu [a se vedea, de asemenea *Tanrikulu împotriva Turciei* (MC), nr. 23763/94, pct. 110-111, CEDO 1999-IV și *İlhan*, citată anterior, pct. 63-64].

42. În consecință, Curtea respinge, de asemenea, partea din excepția preliminară a Guvernului legată de nedeplinerea unor plângeri penale (supra, pct. 28) și concluzionează că au fost încălcate art. 2 și – respectiv – art. 3 din Convenție sub aspect procedural (a se vedea tabelul anexat în ceea ce privește articolul din Convenție relevant pentru fiecare cerere).

III. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ART. 6 ȘI 13 DIN CONVENȚIE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE DURATA PROCEDURII ȘI LIPSA UNEI CĂI DE ATAC EFECTIVE

43. Reclamanții invocă, de asemenea, art. 6 § 1 din Convenție, denunțând durata procedurii penale privind decesul rudelor lor sau relele tratamente care le-au fost aplicate în decembrie 1989, precum și art. 13, afirmând că nu au avut la dispoziție o cale de atac efectivă de natură să conducă la identificarea și pedepsirea celor responsabili. Dispozițiile invocate de reclamanți au următorul cuprins:

Art. 6 § 1

„Orice persoană are dreptul la judecarea [...] într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță [...] care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

Art. 13

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de [...] Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

44. Guvernul contestă aceste acuzații.

45. Având în vedere constatările referitoare la art. 2 și 3 din Convenție (supra, pct. 42), Curtea consideră că nu este necesar să examineze separat admisibilitatea și temeinicia capetelor de cerere formulate în temeiul art. 6 și 13 din Convenție.

IV. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ART. 14 COROBORAT CU ART. 6 DIN CONVENȚIE

46. Din perspectiva art. 14, coroborat cu art. 6 din Convenție, reclamanții susțin că au făcut obiectul unei discriminări în raport cu victimele unor infracțiuni săvârșite în alte circumstanțe decât cele în care au avut loc evenimentele din decembrie 1989.

47. Ținând seama de ansamblul elementelor de care dispune și în măsura în care este competentă să se pronunțe asupra acuzațiilor formulate, Curtea nu constată nicio aparentă încălcare a drepturilor și a libertăților garantate de Convenție sau de protocoalele sale. Rezultă că acest capăt de cerere este inadmisibil și trebuie să fie respins în temeiul art. 35 § 3 și art. 35 § 4 din Convenție.

V. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

48. Potrivit art. 41 din Convenție,

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

49. Reclamantul Ionel Hrior (cererea nr. 15110/10) solicită suma totală de 498 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul pe care consideră că l-a suferit, fără a face distincție între prejudiciul material și prejudiciul moral.

50. Reclamanta Adriana Palcău (cererea nr. 33748/10) solicită suma de 60 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

51. Reclamanții Cristian George Surdu (cererea nr. 24022/11), Claudia Elena Opriș (cererea nr. 25169/11) și Valeria Jurcă (cererea nr. 78705/11) solicită fiecare 4 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material pe care consideră că l-au suferit ca urmare a pierderii pensiei de întreținere pe care ar fi trebuit să o primească de la tatăl lor și, respectiv, soțul său. Fiecare din ei solicită, de asemenea, suma de 15 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

52. Fiecare dintre ceilalți reclamanți solicită 100 000 EUR pentru prejudiciul material, precum și 100 000 EUR pentru prejudiciul moral.

53. Guvernul consideră că cererea de acordare a unei reparații echitabile formulată de domnul Ionel Hrior nu are nicio legătură cu încălcările relevante și solicită Curții să o respingă.

Făcând referire la jurisprudența Curții în materie, Guvernul apreciază că pretențiile celorlalți reclamanți sunt excesive.

54. Curtea observă că, în speță, singurul temei care trebuie reținut pentru acordarea unei reparații echitabile constă în faptul că autoritățile naționale nu au efectuat ancheta cu privire la cei responsabili pentru represiunea armată a manifestațiilor anticomuniste din decembrie 1989 cu diligența impusă în conformitate cu art. 2 și 3 din Convenție.

55. Pe baza elementelor de care dispune, Curtea consideră că încălcarea art. 2 sau art. 3 sub aspect procedural le-a cauzat persoanelor implicate un prejudiciu moral, punându-le într-o situație de suferință și frustrare. Pronunțându-se în echitate, Curtea acordă cu acest titlu 15 000 EUR fiecăruia dintre reclamanții în privința cărora a fost stabilită o încălcare a art. 2 din Convenție și 7 500 EUR fiecăruia dintre reclamanții în privința cărora a fost stabilită o încălcare a art. 3 din Convenție (a se vedea tabelul anexat).

B. Cheltuieli de judecată

56. Doar unii reclamanți (a se vedea infra, pct. 57-58) au formulat o cerere cu acest titlu. Curtea consideră așadar că este necesar să se pronunțe cu privire la acest aspect doar în privința acestora.

57. Reclamantul Ionel Hrior solicită 2 000 EUR pentru cheltuielile de transport, traduceri și onorarii, fără a furniza niciun document justificativ.

58. Reclamanții Cristian George Surdu, Claudia Elena Opriș și Valeria Jurcă solicită 1 740 EUR pentru cheltuielile de judecată, reprezentând cheltuielile de corespondență (150 EUR), cheltuielile de traducere (90 EUR) și onorariul avocaților (1 500 EUR).

59. În ceea ce privește cererea domnului Ionel Hrior, Guvernul consideră că nu s-a stabilit caracterul real al cheltuielilor efectuate și solicită Curții să nu acorde nicio sumă cu acest titlu.

60. În ceea ce privește pretențiile domnului Cristian George Surdu, doamnei Claudia Elena Opriș și doamnei Valeria Jurcă, Guvernul le consideră excesive și solicită Curții să acorde, în echitate, o sumă pentru cheltuielile efectuate în mod real și în mod necesar.

61. Potrivit jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al acestora [*Tarakhel împotriva Elveției* (MC), nr. 29217/12, pct. 142, 4 noiembrie 2014].

62. În speță, având în vedere documentele de care dispune, jurisprudența sa și natura și complexitatea problemelor ridicate, Curtea consideră rezonabilă suma de 1 500 EUR pentru procedura în fața Curții și o acordă în solidar reclamanților Cristian George Surdu, Claudia Elena Opriș și Valeria Jurcă. Această sumă urmează a fi plătită direct avocatului Vasile Tudor.

63. De asemenea, decide să nu acorde nicio sumă cu acest titlu domnului Hrior.

C. Dobânzi moratorii

64. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN UNANIMITATE, CURTEA

1. *decide* să conexeze cererile;
2. *unește cu fondul* excepția preliminară de neputință a căilor de atac interne ridicată de Guvern în ceea ce privește lipsa unei plângeri penale separate și o *respinge*;
3. *declară* cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 2 și 3 din Convenție sub aspect procedural;
4. *declară* cererea inadmisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 14 coroborat cu art. 6 din Convenție;
5. *hotărăște* că au fost încălcate art. 2 și 3 din Convenție sub aspect procedural;
6. *hotărăște* că nu este necesară examinarea admisibilității și a temeiniciei capetelor de cerere întemeiate pe art. 6 § 1 și art. 13 din Convenție;
7. *hotărăște*
 - a) că statul pârât trebuie să plătească reclamanților, în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, următoarele sume:
 - i. fiecărui reclamant, sumele indicate în tabelul anexat pentru prejudiciul moral, care trebuie convertite în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit;
 - ii. 1 500 EUR (o mie cinci sute de euro) domnului Cristian George Surdu, doamnei Claudia Elena Opriș și doamnei Valeria Jurcă în solidar, pentru cheltuielile de judecată efectuate în cadrul procedurii desfășurate în fața Curții, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit pentru această sumă, care urmează a fi plătită direct avocatului Vasile Tudor;
 - b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

8. *respinge* cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la 27 ianuarie 2015, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

Marialena Tsirli
Grefier adjunt

Josep Casadevall
Președinte

ANEXĂ

Nr.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii Localitatea de domiciliu	Reprezentant	Circumstanțele specifice reclamantului	Articolul aplicabil	Suma datorată de statul pârât în temeiul art. 41 din Convenție
1.	56838/08 10 noiembrie 2008	Niculae² ALECU 7 aprilie 1957 București	Antonie POPESCU	Bătut de forțele de ordine în decembrie 1989, la București. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
2.	56843/08 10 noiembrie 2008	Ioana BALDOVIN 27 august 1959 București	Antonie POPESCU	Văduva victimei ucise prin împușcare în București, în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
3.	56847/08 10 noiembrie 2008	Antonica BĂLAN Nespecificată București	Antonie POPESCU	Văduva victimei împușcate mortal în București, în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
4.	56852/08 10 noiembrie 2008	Anghel BEDROS 4 iunie 1950 București	Antonie POPESCU	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
5.	56856/08 10 noiembrie 2008	Nicolae BOACĂ 31 ianuarie 1957 București	Antonie POPESCU	Rănit prin împușcare la București, în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
6.	56859/08 10 noiembrie 2008	Elena BOERESCU 5 mai 1962 București	Antonie POPESCU	Văduva victimei împușcate mortal la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
7.	56865/08 10 noiembrie 2008	Alexandru BRĂTIANU 6 decembrie 1964 București		Bătuți de forțele de ordine și ținuți în detenție la Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)

2. Rectificat la 29 iunie 2015: textul era următorul: „Nicolae”

HOTĂRÂREA ALECU ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

Nr.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii Localitatea de domiciliu	Reprezentant	Circumstanțele specifice reclamantului	Articolul aplicabil	Suma datorată de statul pârât în temeiul art. 41 din Convenție
8.	56869/08 10 noiembrie 2008	Jenica CIUCĂ 2 septembrie 1967 București	Antonie POPESCU	Bătuță de forțele de ordine și ținută în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
9.	56871/08 10 noiembrie 2008	Marcel CIUCĂ 3 ianuarie 1964 București	Antonie POPESCU	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
10.	56875/08 10 noiembrie 2008	Dumitru CONSTANTIN 14 noiembrie 1954 București	Antonie POPESCU	Bătut de forțele de ordine în București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
11.	56877/08 10 noiembrie 2008	Floarea CORȘATEA 27 mai 1934 București	Antonie POPESCU	Mama victimei împușcate mortal în București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990. Decedată la 14 octombrie 2013, procedura a fost continuată de moștenitorii Aurica Ignătescu (sora reclamantei), Sofia Postelnicu și Florian Ignătescu (nepoata și nepotul reclamantei).	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro) în comun moștenitorilor
12.	56878/08 10 noiembrie 2008	Constantin CREȚU 30 mai 1952 București	Antonie POPESCU	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
13.	56879/08 10 noiembrie 2008	Cătălin CUATU 10 octombrie 1956 București	Antonie POPESCU	Bătut de forțele de ordine în decembrie 1989, la București. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
14.	56894/08 10 noiembrie 2008	Răzvan Cătălin DOBRIN 20 noiembrie 1967 București	Antonie POPESCU	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
15.	56898/08 10 noiembrie 2008	Grigore GRECEANU 23 aprilie 1949 București	Antonie POPESCU	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
16.	56900/08 10 noiembrie 2008	Ioana IONESCU 13 octombrie 1941 București	Antonie POPESCU	Mama victimei împușcate mortal la București în decembrie 1989. Parte în dosarul nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
17.	56901/08 10 noiembrie 2008	Costel LUPEA 13 octombrie 1950 București	Antonie POPESCU	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)

HOTĂRÂREA ALECU ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

13

Nr.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii Localitatea de domiciliu	Reprezentant	Circumstanțele specifice reclamantului	Articolul aplicabil	Suma datorată de statul pârât în temeiul art. 41 din Convenție
18.	56902/08 10 noiembrie 2008	Constantin MARIN 12 iunie 1941 București	Antonie POPESCU	Rănit în timpul manifestațiilor de la București din decembrie 1989. Parte în dosarul nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
19.	56903/08 10 noiembrie 2008	Maria MARINESCU 22 octombrie 1953 București	Antonie POPESCU	Bătută de forțele de ordine și ținută în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
20.	56904/08 10 noiembrie 2008	Aurelian MITRAN 6 aprilie 1964 București	Antonie POPESCU	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
21.	56905/08 10 noiembrie 2008	Ovidiu Teodor MOLDOVAN 15 noiembrie 1945 București	Antonie POPESCU	Rănit la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
22.	56940/08 10 noiembrie 2008	Nicolae NEȘCU 25 iulie 1949 Popești-Leordeni	Antonie POPESCU	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
23.	56941/08 10 noiembrie 2008	Elena NETEDU 1 februarie 1952 București	Antonie POPESCU	Bătută de forțele de ordine și ținută în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
24.	56947/08 10 noiembrie 2008	Sorin Ion ONIȘOR 15 mai 1967 Brașov	Antonie POPESCU	Reținut și bătut de forțele de ordine în cursul nopții de 21/22 decembrie 1989 la Consiliul Județean Brașov. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
25.	56949/08 10 noiembrie 2008	Mihaela ONOFREI Nespecificată București	Antonie POPESCU	Văduva unei victime rănite prin împușcare la București în decembrie 1989 și decedată în 2005. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
26.	56973/08 10 noiembrie 2008	Gheorghe PETRE 22 martie 1951 București	Antonie POPESCU	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
27.	56978/08 10 noiembrie 2008	Ștefan-Victor-Egmont PUȘCAȘU 10 noiembrie 1974 București	Antonie POPESCU	A participat la evenimentele din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)

HOTĂRÂREA ALECU ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

Nr.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii Localitatea de domiciliu	Reprezentant	Circumstanțele specifice reclamantului	Articolul aplicabil	Suma datorată de statul pârât în temeiul art. 41 din Convenție
28.	56982/08 10 noiembrie 2008	Vasile RADU 13 mai 1953 București	Antonie POPESCU	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
29.	56984/08 10 noiembrie 2008	Nicoleta SASU 22 decembrie 1956 București	Antonie POPESCU	Văduva unei victime împușcate mortal la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
30.	56987/08 10 noiembrie 2008	Eugeniu SAVIN 28 februarie 1948 București	Antonie POPESCU	Bătut de forțele de ordine la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
31.	56989/08 10 noiembrie 2008	Maria ȘOROȘTINEAN 19 septembrie 1960 București	Antonie POPESCU	Văduva unei victime împușcate mortal la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
32.	56991/08 10 noiembrie 2008	Diana Nicoleta ȘMUL 10 septembrie 1971 Elena Roxana KOSZTI 28 ianuarie 1977 București	Antonie POPESCU	Fiițele lui Nicolae Șmul, împușcat mortal la București în decembrie 1989. Părți în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro) în solidar
33.	56998/08 10 noiembrie 2008	Gheorghe VLAD 1 decembrie 1951 București	Antonie POPESCU	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
34.	458/09 12 decembrie 2008	Dragoș-Cătălin BĂLAȘ-SALCOCI 23 august 1969 Voluntari (Ilfov)	Ionuț MATEI	Bătut de forțele de ordine la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
35.	461/09 12 decembrie 2008	Tudor BĂNUȚĂ 5 octombrie 1947 București	Ionuț MATEI	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București și a suferit sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
36.	462/09 12 decembrie 2008	Vasile BENE 31 martie 1960 București	Ionuț MATEI	Bătut de forțele de ordine la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)

HOTĂRÂREA ALECU ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

15

Nr.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii Localitatea de domiciliu	Reprezentant	Circumstanțele specifice reclamantului	Articolul aplicabil	Suma datorată de statul pârât în temeiul art. 41 din Convenție
37.	463/09 12 decembrie 2008	Elena-Josefina COCOȘ 7 aprilie 1948 București	Ionuț MATEI	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
38.	464/09 22 decembrie 2008	Octavian CRĂCIUN 21 octombrie 1951 București	Ionuț MATEI	Rănit prin împușcare la București, în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
39.	465/09 22 decembrie 2008	Anton DAVID 21 decembrie 1952 Pitești	Ionuț MATEI	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
40.	466/09 22 decembrie 2008	Mihai³ GHINIȚĂ 6 decembrie 1949 Pitești	Ionuț MATEI	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
41.	468/09 22 decembrie 2008	Oliver IONIȚĂ 15 martie 1956 Pitești	Ionuț MATEI	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
42.	469/09 22 decembrie 2008	Constantin ISAC 8 aprilie 1950 București	Ionuț MATEI	Rănit prin împușcare la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
43.	473/09 22 decembrie 2008	Dan MIRONESCU- NDOUONO 7 februarie 1950 București	Ionuț MATEI	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
44.	475/09 22 decembrie 2008	Sandu PETRE 26 februarie 1963 Pitești	Ionuț MATEI	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
45.	477/09 22 decembrie 2008	Dragoș STANCIU 20 septembrie 1956 București	Ionuț MATEI	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)

3. Rectificat la 29 iunie 2015: textul era următorul: „Mihai”

HOTĂRÂREA ALECU ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

Nr.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii Localitatea de domiciliu	Reprezentant	Circumstanțele specifice reclamantului	Articolul aplicabil	Suma datorată de statul pârât în temeiul art. 41 din Convenție
46.	478/09 22 decembrie 2008	George STANCU 4 aprilie 1963 București	Ionuț MATEI	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
47.	480/09 22 decembrie 2008	Geta ȘELARU 13 august 1953 București	Ionuț MATEI	Bătută de forțele de ordine la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
48.	481/09 22 decembrie 2008	Mihai UIVARY 28 iunie 1956 Albota (Argeș)	Ionuț MATEI	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la Pitești; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
49.	482/09 22 decembrie 2008	Marin ZOANĂ 12 mai 1947 București	Ionuț MATEI	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
50.	682/09 22 decembrie 2008	Mircea Emil ALB 27 martie 1956 București	Ionuț MATEI	Rănit prin împușcare la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
51.	689/09 22 decembrie 2008	Mihai ALEXE 2 august 1968 București	Ionuț MATEI	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
52.	693/09 22 decembrie 2008	Attila Alexandru BANYAI 28 octombrie 1955 București	Ionuț MATEI	Rănit prin împușcare la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
53.	700/09 22 decembrie 2008	Gyoparka CSEH 25 aprilie 1965 Cluj-Napoca	Ionuț MATEI	Bătută de forțele de ordine și ținută în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
54.	705/09 22 decembrie 2008	Gheorghe GORGOTEANU 3 iulie 1948 Pitești	Ionuț MATEI	A participat la evenimentele din decembrie 1989 de la Pitești; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
55.	707/09 22 decembrie 2008	Niculae DINU 6 iulie 1944 Ploiești	Antonie POPESCU	Rănit prin împușcare la București, în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)

HOTĂRÂREA ALECU ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

17

Nr.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii Localitatea de domiciliu	Reprezentant	Circumstanțele specifice reclamantului	Articolul aplicabil	Suma datorată de statul pârât în temeiul art. 41 din Convenție
56.	709/09 22 decembrie 2008	Florin JUCAN 12 martie 1969 București	Antonie POPESCU	Rănit prin împușcare la București, în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
57.	715/09 22 decembrie 2008	Gheorghe MITULESCU 20 aprilie 1948 Domnești, Argeș	Ionuț MATEI	A participat la evenimentele din decembrie 1989 de la Pitești, a suferit sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
58.	719/09 22 decembrie 2008	Ovidiu MORAR 23 octombrie 1960 București	Ionuț MATEI	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
59.	721/09 22 decembrie 2008	Elena NEGESCU 7 aprilie 1952 Pitești, Argeș	Ionuț MATEI	A participat la evenimentele din decembrie 1989 de la Pitești; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
60.	727/09 22 decembrie 2008	Dan POPESCU 19 februarie 1967 București	Ionuț MATEI	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
61.	733/09 22 decembrie 2008	Daiana Crăița SAVOPOL 5 septembrie 1962 București	Ionuț MATEI	A participat la evenimentele din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
62.	737/09 22 decembrie 2008	Vanda Cătălina ȘERBAN 3 octombrie 1964 București	Ionuț MATEI	Bătută de forțele de ordine și ținută în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
63.	741/09 22 decembrie 2008	Georgeta VASU⁴ 10 aprilie 1976 București	Ionuț MATEI	Bătută de forțele de ordine și ținută în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
64.	10458/09 28 ianuarie 2009	Gheorghe DANILUC 20 ianuarie 1940 Maria DANILUC 28 noiembrie 1946 Cărpiniș, Timiș	Antonie POPESCU	Părinții unui recrut care a fost împușcat mortal în decembrie 1989 la București. Părți în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro) în comun

4. Rectificat la 29 iunie 2015: textul era următorul: „KÖTZE”

HOTĂRÂREA ALECU ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

Nr.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii Localitatea de domiciliu	Reprezentant	Circumstanțele specifice reclamantului	Articolul aplicabil	Suma datorată de statul pârât în temeiul art. 41 din Convenție
65.	10471/09 28 ianuarie 2009	Iosif KELEMEN 1 ianuarie 1938 Timișoara	Ionuț MATEI	Tatăl victimei împușcate mortal la 25 decembrie 1989 în Timișoara. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
66.	10472/09 28 ianuarie 2009	Lidia KELEMEN 2 septembrie 1942 Timișoara	Ionuț MATEI	Mama victimei împușcate mortal la 25 decembrie 1989 în Timișoara. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
67.	10476/09 28 ianuarie 2009	Niculina LOVIN 21 septembrie 1957 București	Ionuț MATEI	Văduva victimei împușcate mortal la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
68.	10478/09 28 ianuarie 2009	Dan MARINESCU 3 octombrie 1957 București	Ionuț MATEI	A participat la evenimentele din decembrie 1989 de la București; sechele psihice. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
69.	10977/09 28 ianuarie 2009	Dacia Mădălina MUTULESCU 10 noiembrie 1967 București	Ionuț MATEI	Bătuță de forțele de ordine și ținută în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
70.	10978/09 28 ianuarie 2009	Florică NEGOI 6 ianuarie 1953 Curtea de Argeș	Ionuț MATEI	Bătuț de forțele de ordine la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
71.	10999/09 28 ianuarie 2009	Ioan REGEP 24 martie 1959 Timișoara	Antonie POPESCU	Rănit prin împușcare în Timișoara la 23 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
72.	11024/09 28 ianuarie 2009	Veronica SUR 12 octombrie 1943 ⁵ Timișoara	Ionuț MATEI	Văduva victimei rănite prin împușcare la 24 decembrie în Timișoara, care a decedat în 2006. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
73.	11035/09 28 ianuarie 2009	Constantin ZAPCIROIU 24 iunie 1968 Grădiștea (Vâlcea)	Ionuț MATEI	Rănit prin împușcare la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)

5. Rectificat la 29 iunie 2015: textul era următorul: „14 septembrie 1963”

HOTĂRÂREA ALECU ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

19

Nr.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii Localitatea de domiciliu	Reprezentant	Circumstanțele specifice reclamantului	Articolul aplicabil	Suma datorată de statul pârât în temeiul art. 41 din Convenție
74.	11036/09 28 ianuarie 2009	Liviu ZAMFIR 2 martie 1962 Constanța	Ionuț MATEI	A participat la manifestațiile din decembrie 1989 de la Constanța. Reținut fără mandat și supus unor interogatorii la 23 și 24 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
75.	14020/09 27 februarie 2009	Gheorghe GHERGHICEANU 30 septembrie 1958 București	Ionuț MATEI	Bătut de forțele de ordine și ținut în detenție în Penitenciarul Jilava, în cursul nopții de 21 spre 22 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
76.	14028/09 27 februarie 2009	Gheorghe GRIGORE 23 septembrie 1954 București	Antonie POPESCU	Bătut de forțele de ordine la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	3	7 500 EUR (șapte mii cinci sute de euro)
77.	15110/10 2 martie 2010	Ionel HRIOR 22 noiembrie 1969 Cărbunari (Maramureș)	Delia OLTEAN	Militar rănit prin împușcare la București în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
78.	33748/10 21 mai 2010	Adriana PALCĂU 27 martie 1955 Timișoara	Delia OLTEAN	Rănită prin împușcare în Timișoara la 24 decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
79.	24022/11 1 aprilie 2011	Cristian George SURDU 24 aprilie 1977 Codlea	Vasile TUDOR	Fiul victimei împușcate mortal la Brașov în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
80.	25169/11 1 aprilie 2011	Claudia Elena OPRIS 18 august 1978 Villasequilla, Spania	Vasile TUDOR	Fiica victimei împușcate mortal la Brașov în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)
81.	78705/11 9 decembrie 2011	Valeria JURCĂ 25 februarie 1954 Codlea	Vasile TUDOR	Văduva victimei împușcate mortal la Brașov în decembrie 1989. Parte în dosarul intern nr. 97/P/1990.	2	15 000 EUR (cincisprezece mii de euro)